

Drukbezocht seminar 'Ademnood', een side event van Safety&Health@Work

"Aandacht hebben voor gezond en veilig werken is niet iets dat je maar één keer in de twee jaar doet. Vandaar dat we met Safety&Health@Work vaker evenementen gaan organiseren", legt Pieter Bas Dujardin, Exhibition Manager Safety&Health@Work uit. "Dit side event hebben wij in nauwe samenwerking opgezet met Trital Safety, dat lid is van ons S&H@W-adviescomité en mede-gastheer van het seminar 'Ademnood' in het RDM Congresscentrum in Rotterdam. "

"Wij zijn mede-organisator omdat we willen dat er meer veiligheid is. Want zelfs in Nederland, waar al veel goed geregeld is, zijn er nog steeds dingen te bereiken. Eén onderwerp springt er dan echt uit en dat is adembescherming. Dat wordt dagelijks door tienduizenden mensen gedragen en het blijkt dat dat echt wel beter kan. Daardoor gaan er jaarlijks gewoon mensen dood. Terwijl dat met goede bescherming helemaal niet hoeft. Ik ben bijvoorbeeld een warm pleitbezorger van verplichte face-fittesten. Ieder gezicht is immers anders en veel maskers passen helemaal niet goed." Aan het woord is Theo de Vliegh, algemeen directeur Trital Safety.

De Vliegh is dan ook verheugd door de hoge opkomst. De zaal zit flink vol met mensen uit zowel de industrie, bouw, de haven en de logistiek. Ze krijgen in Rotterdam vier bevlogen sprekers te zien.

Stoffen

Nicolette Damen bijt het spits af. Damen is programmamanager bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) en verantwoordelijk voor de vier jaar durende campagne 'Werken met gezond verstand = veilig werken met [gevaarlijke] stoffen' die afgelopen mei is gelanceerd. "Het gaat om alarmerende cijfers. Jaarlijks overlijden er in Nederland 4100 mensen aan de gevolgen van een beroepsziekte, waarvan 3000 aan de blootstelling aan stoffen. Met de campagne willen we bewustzijn vergroten en het aantal sterfgevallen omlaag brengen. En dan is een evenement als deze de uitgelezen plek om onze boodschap te verkondigen. Hier zitten vertegenwoordigers uit meerdere sectoren." Damen doet vervolgens uit de doeken wat de overheid in de komende jaren zal doen om bedrijven en werknemers bewust te maken van de gevaren van werken met stoffen. "Dat hoeven heus niet altijd overduidelijk gevaarlijke stoffen te zijn. Ook een timmerman of zelfs een bakker kan ziek worden door het inademen van respectievelijk houtstof of meel." Ze roept de aanwezigen op om goede voorbeelden uit de dagelijkse praktijk in te schrijven voor de [Goede Praktijken Competitie](#). "Het werkt namelijk het beste als bedrijven elkaar op dit soort onderwerpen aanspreken."

Gedrag

Heleen den Besten van de Long Alliantie Nederland gaf daarop tekst en uitleg over het boekje 'Ademnood', waarin portretten staan van mensen met een longaandoening door hun werk. "We hebben daarnaast ook een manifest opgesteld waarin we pleiten voor een integrale aanpak. Het gaat namelijk om heel veel stoffen en om heel veel betrokkenen. Op scholen en beroepsopleidingen zou veel meer aandacht voor dit probleem moeten zijn. Door samenwerking is er echt iets aan te doen. Dertig jaar geleden gingen er in het verkeer ook nog meer dan 3000 mensen dood. Dat zijn er nu aanzienlijk minder."

Den Besten oogst bijval van Femke Rijpma, Application Engineer bij 3M. “We steken zo veel energie in dit onderwerp. Er zijn al heel veel regels en protocollen. Toch blijkt in de praktijk dat mensen bewust geen PBM’s dragen. Om uiteenlopende redenen, maar altijd komt het neer op gedrag. Op wat binnen een organisatie de sociale norm is. Die veranderen is moeilijk. Zeker wanneer het gaat om onzichtbare en lange termijn risico’s. Straffen leidt niet automatisch tot gewenst gedrag, belonen werkt beter. Maar nieuwe gewoontes leer je mensen door te drillen. Het moet een automatisme worden waarover mensen niet meer hoeven na te denken. Zo is het ook met autogordels gegaan. Die niet dragen voelt tegenwoordig alsof je naakt in de auto zit.”

Wet

Remco Hasenack is vicevoorzitter van de Adviesgroep Veiligheid van de Stichting Industriële Reiniging (SIR) en vertelt de aanwezigen over de beheersmaatregelen die zijn genomen in de bedrijfstak van industriële reinigers. “De SIR heeft een standaard: ‘veilig en gezond werken in de industriële reiniging’. En daarin leggen we de lat ontzettend hoog. In de stichting zitten opdrachtgevers, opdrachtnemers, fabrikanten, uitzendbureaus en opleidings- en certificeringsinstituten. In totaal gaat het in Nederland en België om 270 leden. Binnen de stichting zijn een aantal commissies actief, waaronder één over adembescherming. Die geven handboeken uit waarin de regels staan die door iedereen zijn onderschreven. En waar alle leden zich aan moeten houden. De SIR-handboeken zijn één-op-één overgenomen in de arbocatalogi en zijn dus wet geworden.” Vanuit de zaal komt daarop de vraag of het niet mogelijk is eenzelfde werkwijze in te voeren in andere sectoren dan alleen industriële reiniging. “Dat kan”, zegt Hasenack. “Maar het begint dus bij de bedrijven zelf.”

Het seminar wordt afgesloten door Elise Oonincx, Arbeidsrechtadvocaat bij Kneppelhout & Korthals Advocaten. Ze gaat dieper in op de verantwoordelijkheden die werkgevers hebben om hun personeel te beschermen en beschrijft enkele voorbeelden uit de rechtspraak waarbij bedrijven door een rechter gedwongen werden op te draaien voor de kosten van een ongeluk.